

Ἐν τούτοις, νόσος βροτολοιγὸς ἐμάστιζε τὸν τόπον· εἰς ἱκανὸς τοῦ Ἱπποκράτους ὀπαδὸς ἐλθὼν ἐκ τῆς γείτονος χώρας τοσοῦτον καταλλήλως ἔδωκε τὰ φάρμακά του, ὥστε ἐθεράπευσε πάντας τοὺς ἀρρωθέντας αὐτῷ. Ὅτε ἡ νόσος ἐπαύσατο, πορευθεὶς πρὸς πάντας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ νοσηλευθέντας ἠτήσατο αὐτοὺς τὴν ἀντιμισθίαν του· τούτων ὁμιῶς ἀνανευσάντων εἰς τὴν δικαίαν ταύτην αἴτησιν ὁ ἰατρὸς ὑπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον του ἔνθα ἀφίκετο ἔλως ἀπηνδηκῶς μετὰ ταξείδιον τοσοῦτον μακρόν. Ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν οὐ πολλοῦ χρόνου ἔμαθεν ὁ ἰατρὸς οὗτος ὅτι ἡ αὐτὴ νόσος ἤρχιζε νὰ καταμαστιίξῃ ὑπέρποτε τοὺς ἀχαρίστους τῆς χώρας ταύτης κατοίκους, οἵτινες ὑπῆγον οἱ ἴδιοι, τὴν φορὰν ταύτην, πρὸς αὐτὸν μὴ περιμείναντες ὅπως αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἔλθῃ εἰς τὸν τόπον των. « Ἀπέλθετε, εἶπεν αὐτοῖς τότε, ἄνθρωποι ἄδικοι, σεῖς τρέφετε ἔνδον τῆς ψυχῆς σας δηλητήριον μᾶλλον θανατηφόρον ἐκείνου ἀφ' οὗ θέλατε νὰ θεραπευθῆτε· εἰσθε ἀνάξιοι νὰ κατέχητε θέσιν τινὰ ἐπὶ τῆς γῆς, διότι παντάπασιν δὲν ἔχετε φιλάνθρωπίαν, καὶ διότι οἱ τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς δικαιοσύνης κανόνες εἶναι παρ' ὑμῖν ὅλως ἄγνωστοι. Ἦθελον νομίσει ὅτι ἐκμυκτηρίζω τοὺς τιμιωροῦντάς σας Θεοὺς, ἐκν ἀνθιστάμην τῇ δικαίᾳ αὐτῶν ὀργῇ. » Οὕτως οἱ Τρωγλοδύται κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς ἰδίας ἑαυτῶν μοχθηρίας θύματα πεσόντες τῶν ἰδίων ἀδικιῶν. (Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Ἐν Κεφαλληνίᾳ Σπυρίδων Α. Σερεμέτης.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ. Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέω ἐτελέσθησαν μεγαλοπρεπῶς ἐν Σμύρῃ οἱ γάμοι τοῦ φιλοπάτριδος Κυρίου Πέτρου Α. Μαυρομιχάλη (ἑνὸς τῶν 19 ἐξορίστων) υἱοῦ τοῦ στρατηγοῦ Κ. Ἀναστ. Μαυρομιχάλη μετὰ τῆς χαριτοβρύτου θυγατρὸς τοῦ ἰατροῦ Κυρίου Γαληνοῦ Κλάδου. Ἀπὸ δὲ τῆς προπαραελθούσης ἐβδομάδος οἱ νεόνυμφοι ἐφθασαν αἰσίως ἐνταῦθα.

Τοιαῦται ἐπιγαμίαι μεταξὺ τῶν ἐντὸς καὶ τῶν ἐκτὸς τῆς ἐλευθερωμένης Ἑλλάδος ὁμογενῶν ἐνῶ συναπάγονται ἀμοιβαίαν τιμὴν εἰς ἑκάτερον τῶν μερῶν ἐκτείνουν καὶ στερεώνουν τὰς σχέσεις καὶ τὰ συμφέροντα τῆς κοινῆς Πατρίδος, καὶ συσφίγγουν τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀγάπης καὶ ἀδελφότητος, οἵτινες ἀνέκαθεν μὲν ὑφίστανται φυσικῶς μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα καὶ τῶν ἀπανταχόσε ὁμογενῶν, ἀλλὰ πολλάκις διὰ τὰ γνωστὰ αἰτία ἐχαλαρώθησαν ἐπὶ μικρὸν, χάρις εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ ξένα συμφέροντα. Ὁ ἀξιότιμος Κύριος Γαληνὸς Κλάδος, ἀνὴρ μὲ ἑλληνικὴν καὶ εὐρωπαϊκὴν παιδείαν, εἶναι γνωστός τοῖς πᾶσι διὰ τὸν λίαν φιλογενῆ, φιλάνθρωπον καὶ ἀκέραιον χαρακτῆρά του. Νομίζω δὲ ὅτι δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἂν εἶπω ὅτι εἶναι προσέτι καὶ ὁ πρῶτος κτηματίας τῆς Σμύρνης. Μέλος τῆς Ἐφορείας τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, εἶναι καὶ ἐπίτιμος καθηγητὴς ἐν αὐτῇ, διδάσκων δωρεὰν διάφορα ἀναγκαῖα ἀνώτερα μαθήματα (ὡς καὶ ὁ ἰατρὸς Κύριος Χ. Βερνάρ-

δος). Ὅθεν διὰ τὰ σπάνια αὐτοῦ προσόντα, ἔχων ἐκτεταμέναις καὶ στεναῖς σχέσεσι μεθ' ὄλιων τῶν τάξεων τῆς Σμυρναϊκῆς κοινωνίας, ὠφέλησε, καὶ διατελεῖ ὠφελῶν, καὶ εἰς τὸ μέλλον δύναται νὰ ὠφελήσῃ πολλαχῶς καὶ πολυτρόπως ἔτι μᾶλλον τὸ ἔθνος. Συγγενεύσας δὲ μετὰ τῆς οἰκογενείας τῶν Μαυρομιχάλεων ἔδωκεν ἀναμφισβήτητον τεκμήριον τῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων του, προτιμήσας ὡς γαμβρὸν παρὰ πολλοὺς ἄλλους ἐπίσης ἀξιότιμους νέους, τὸν ἑγγονον καὶ φερώνυμον τοῦ ἀειμνήστου ἡγεμόνος τῆς Μάνης Πέτρου Μαυρομιχάλη, τοῦ ἀληθοῦς Σπαρτιάτου, ὅστις διὰ τὴν ἀποκοιμίση τοὺς Τούρκους ἐτι δὲν θὰ ἐπαναστατήσῃ, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τρεῖς υἱοὺς του ὁμήρους, κατόπι δὲ ἠχμαλώτισεν ἴσον ἀριθμὸν ἐπισήμων Τούρκων, δι' ὧν ἠδυνήθη νὰ ἀνταλλάξῃ τὰ τέκνα του, ἅτινα ἀκολούθως ἔπεσαν ἐνδόξως ὑπὲρ Πίστειος καὶ Πατρίδος μαχόμενα.

Ὁ « ἱερὸς Ἄγων » μὴ ἀνήκων εἰς φατρίας ἀλλ' εἰς τὸ ἔθνος, εἶναι ὁ εἰλικρινὴς φίλος ὄλων τῶν ἀγωνιστῶν, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πατρίδος θέλει προθύμως ὁμολογεῖ καὶ ὑπερασπιζέσθαι. Τοῦ δὲ ἀξιότιμου Κυρίου Πέτρου Ἀναστ. Μαυρομιχάλη ἡ μέχρι τοῦδε τηρηθεῖσα πολιτικὴ διαγωγή οὕσα πασίγνωστος, ὑπάρχει ἀνωτέρα παντὸς ἐπαίνου. Εὐχόμενοι εἰς τοὺς νεονύμφους μακροζωίαν, εὐτεκνίαν, υγείαν καὶ πᾶν ἀγαθόν, καταχωρίζομεν κατωτέρω τὸ ὑφ' ἑνὸς τῶν εἰς τοὺς γάμους προσκεκλημένων πρὸς τιμὴν καὶ διάχυσιν τῶν νεονύμφων ποιηθῆν, ὑπὸ τούτων δὲ αὐθωρεῖ λυθῆν.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἐκ διαφόρων οὐσιῶν γεννᾶται μου τὸ σῶμα·
Λεῖον, μακρόν, θερμογενές, μὲ γλῶσσαν δίχως στόμα.
Ἡ σὰρξ μου μὲν χωρὶς ὅσῃ ἐκ πτερωτοῦ γεννᾶται·
Ἡ δὲ νευραὶδης γλῶσσά μου φυτοῦ καρπὸς ὄραται.
Ἴσχνός, εἰμὶ ἀβάπτιστος· παχὺς δὲ, βαπτισμένος·
Καὶ ἡ ἐνθρόνιστος εἰμὶ, ἡ ἀπηγγονισμένος.
Ἐνίστα, ὡς βούλονται, μὲ ρίπτουσιν ἐκτάδην,
Ἡ (φρόντις!) μὲ παλούκωμα μὲ στέλλουσι εἰς τὸν Ἄδην.
Ὁ θρόνος μ' εἶναι θάνατος, ζωὴ μου ἡ ἀγγόνη.
Πλὴν τὸ σκληρὸν παλούκι, φεῖ! στὰ κῶλα μὲ πληγόνει·
Καὶ ὅμως τότε, κύριε, ὄρων μ' ἀναληθσίαν,
Νομίζεις ἱεροπρεπῆ ἔτι τελεῖς θυσίαν!
Ἐν τούτοις, εἰς τὸν γάμον σας τὴν προεδρείαν ἔχων,
Πασιφανῆς καὶ ἀφῶνος φαιδρῶς πᾶσι προσέχων,
Μικρὸς εἰμὶ ἐπίτροπος τοῦ ἀστρου τῆς ἡμέρας
Καὶ μ' ὄλα ταῦτα, φίλτατοι, οὐδόλωε εἶμαι τέρας —
— Ἄλλ' εἶμαι Γόρδιος δεσμός — καὶ ὅμως μὴ λυπῆσθε·
Διότι ἂν μὲ λύσητε, τρισσοτυχεῖς, θὰ εἴσθε.
Ἐδτεκνοι καὶ μακροβιοὶ θὰ γείνητε σας λέγων·
Οὐ μόνον δὲ τὸ εὐχομαι, καὶ ὀψὲν οὐδὲ τὸ προλέγω.

*Ἐν Σμύρῃ, κατὰ γεβρουάριον,
ὑπὸ Κωνσταντίνου Ἀργυριῶ.
(Ἡ λύσις εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον).*

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

—οοο—

Αἱ πρῶται ὀκτώ σελίδες τοῦ φύλλου τούτου ἠριθμήθησαν κατὰ λάθος 617—624 ἀντὶ 1—8